

ните и съдебните въпроси". Представителната му власт е предвидена в два аспекта - вътрешнополитически (да издава призови, вестници и пр.) от името на българите и да действа от негово име и външно-политически - да преговаря пак от името на народа и в негов интерес с представители на други страни и народи (чл.4). По същество и тук, както в устава на ТЦБК, на Привременното правителство се възлагат и дипломатически задачи, които Тайният комитет пък наследява от уставите и практиката на Раковски.

Високите изисквания към членовете на Привременното правителство се определят от тези широки негови правомощия и задачи на разпоредителна, представителна (вътрешно и външнополитическа) и съдебна власт. Към това се прибавя правото на правителството да управлява финансите и задължението да държи точна сметка и се отчита пред народа.

За пръв път ролята на върховното ръководство е формулирана съвсем ясно и категорично, а Привременното правителство е определено не само като организатор на конкретните народни инициативи, но като ръководен политически орган на нацията: "С една дума, споменатото правителство ще бъде вожд на българския народ и негов упълномощен представител" (I, чл.4). То работи от името на народа и представя този народ. Поради това деяния и призови на никоя друга българска организация или лица не ще бъдат зачитани, ако не са получили подкрепа от правителството. "Всички мероприятия и обнародвания ще се извършват от името на Привременното правителство. Ще се считат за недействителни всякакъв вид работи, които не са утвърдени от това правителство" (I, чл.5).

Нито в уставите от времето на Раковски, нито в тези на ТЦБК ще открием така ясно очертана ролята и характера на ръководството на организацията като пълноправен и единствен представител и вожд на народа. Нещо повече. Неговите членове са обявени в "Правилника" за неприкосновени, подобно на членовете на правителствата и депутатите в свободните държави. Ако допуснат грешки или нарушения, техните дела ще бъдат разглеждани и преценявани от самото правителство и при установено провинение пак Привременното правителство ще се произнася за наказанията им (I, чл.7). В "Закона" това изключително право е обяснено по-подробно с добавка, че ако се докаже истинността на престъплението или недостойното поведение на някой от членовете, Привременното правителство "може да го изключи из средата си чрез вишегласие на другите членове, което решение трябва да се извести на войводите" (I, чл.4). Предвижда се също така смъртно